

Sygn. akt IX U 335/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. M. (H. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania H. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 stycznia 2017 r. nr (...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. M. prawo do emerytury począwszy od dnia (...),

2.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 335/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. M. (M.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zw. z §4 rozporządzenia z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach... wskazując, iż do 01.01.1999r. nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uwzględnił:

- okresu pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w C. od 15.06.1974r. do 31.05.1975r., ponieważ świadectwo pracy z 7 marca 2001r. zawiera niepełną podstawę prawną, tj. nie zawiera informacji do jakiego zarządzenia ministra resortowego figuruje zajmowane przez ubezpieczonego stanowisko pracy,

- okresów pracy w Przedsiębiorstwie (...) w R. wskazanych szczegółowo w decyzji od 5 sierpnia 1975r. do 2 grudnia 1993r., ponieważ w powołanym przez pracodawcę wykazie A, dział II, poz. 1 pkt 1 figuruje inne stanowisko pracy niż zajmowane przez ubezpieczonego w tych okresach.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do świadczenia, gdyż pracował w warunkach szczególnych w okresach nie uwzględnionych przez organ rentowy w Przedsiębiorstwie (...), Przedsiębiorstwie (...), a także w Zakładzie (...) wykonując prace jak w wykazie A dziale II załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), w dniu 9 grudnia 2016r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Ubezpieczony pierwszy wniosek o emeryturę złożył w organie rentowym 12 sierpnia 2014r. i organ rentowy decyzją z 9 października 2014r. odmówił prawa do świadczenia.

Tut. Sąd wyrokiem z 17 lutego 2015r., sygn. akt IX U 1902/14, oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji jw., gdyż ubezpieczony nie spełnił warunku prawa do emerytury, gdyż nie ukończył 60 lat.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na 1.01.1999r. łącznie 25 lat, 11 miesięcy i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 4 lata i 9 miesięcy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych (7-8/1978r., 3/1985r., 5-6/1985r. od 09/1986r. do 6/1990r., 10/1990r., 2/1991r., 5-7/1991r. i 12/1991r. – okresy te zostały zaliczone na podstawie wykazu dniówek dołowych złożonego w organie rentowym 9 grudnia 2016r.). (dowód: akta emerytalne, akta tut. Sądu IX U 1902/14).

Ubezpieczony w okresie od 1.09.1971r. do 31.05.1975r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w C. na stanowiskach: od 1.09.1971r. do 14.06.1974r. – pracownika młodocianego i od 15.06.1974r. do 31.05.1975r. – młodszego elektromontera.

W okresie od 15.06.1974r. do 31.05.1975r. na stanowisku młodszego elektromontera ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej oraz montażu instalacji i urządzeń elektroenergetycznych określone w wykazie A, dziale II, poz. 1, pkt 9.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...) S.A. w C., świadectwo pracy z 7 marca 2001r.)

Ubezpieczony w okresie od 5.08.1975r. do 31.08.1978r. oraz od 6.12.1982r. do 3.06.1994r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku elektromontera.

W okresie zatrudnienia od 5.08.1975r. do 22.04.1976r. i od 13.05.1978r. do 31.08.1978r. oraz od 6.12.1982r. do 3.06.1994r. stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych na stanowisku elektromontera – Rozporządzenie RM z 7.02.1983r. Dz. U. Nr 8, poz. 43, wykaz A, dział II, poz. 1, pkt 9 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr 17 MGIE z 12.08.1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...) w R., świadectwo pracy z 31 sierpnia 1978r. oraz z 4 czerwca 1994r. i świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 20 grudnia 2001r.)

W okresie od 3.11.1978r. do 30.11.1982r. ubezpieczony zatrudniony był w Zakładzie (...) na stanowisku elektromontera pogotowia energetycznego.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z Zakładu (...), świadectwo pracy z 30 listopada 1982r.).

W 1971r. ubezpieczony rozpoczął naukę w przyzakładowej szkole zawodowej Przedsiębiorstwa (...), a później (...). Szkołę ukończył w 1974r. i od 15.06.1974r. został zatrudniony w tym samym Przedsiębiorstwie. Ubezpieczony rozpoczął pracę w ramach Oddziału W., gdzie odbywał też wcześniej praktyki szkolne. Początkowo ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku pracownika młodocianego, a następnie młodszego elektromontera i potem elektromontera.

Praca w Przedsiębiorstwie (...) polegała na montażu urządzeń elektrycznych na kopalniach. Ubezpieczony pracował przy montażu linii kablowych, oświetlenia na dole kopalni, a także trakcji, rozdzielni, trakcji transformatorowych. Pracę wykonywał również na powierzchni w zakładach przeróbczych, nadszybiu, przy elektrofiltrach. Ubezpieczony co do zasady montował urządzenia, za pomocą których napędzane były urządzenia działające w tych zakładach np. kruszarki, sita do przesiewu, pompy różnego rodzaju, przenośniki itp. Na kopalni, dla której ubezpieczony wykonywał pracę, otrzymywał szafkę, hak w łaźni oraz znaczek potrzebny do zjeżdżania pod ziemię. Ubezpieczony pracował na różnych kopalniach, najdłużej na KWK „(...)” i na KWK (...). Ubezpieczony pracował przy budowie rozdzielni w zakładach przeróbczych wysokiego i średniego napięcia, uruchamianiu urządzeń napędowych, maszyn wyciągowych, sortowni, oświetlenia. Niejednokrotnie trzeba było demontować stare urządzenia i robić nowe. Pracował przy budowie rozdzielni na dole kopalni, która następnie była przekazywana kopalni.

Ubezpieczony wykonując pracę jw. otrzymywał tak jak górnicy węgiel, Kartę Górnika i 13-tkę. Otrzymał także dodatek za pracę szkodliwą.

Przedsiębiorstwo (...) przekształciło się w Przedsiębiorstwo (...) dla obsługi rejonu (...), w którym zaczęły się budować nowe kopalnie. Przedsiębiorstwo (...) zajmowało się rejonem (...). Ubezpieczony wraz z innymi pracownikami został przekazany z jednej firmy do drugiej. Charakter i miejsce pracy ubezpieczonego faktycznie nie uległo zmianie. Cały czas pracował na KWK (...).

W okresie od 23.04.1976r. do 13.04.1978r., z czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Do pracy ubezpieczony wrócił po wojsku 13 maja 1978r., na to samo stanowisko elektromontera.

Ubezpieczony w listopadzie 1978r. na własną prośbę zmienił zakład pracy i zaczął pracować w Zakładzie (...). Zakład (...) obsługiwał rejon około 100 km². W Zakładzie było zatrudnionych około 100 osób. Ten zakład zajmował się utrzymaniem sieci energoelektrycznej. Ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera pogotowia elektrycznego. Zakład był podzielony na rejony. Ubezpieczony był przypisany do rejonu W.. W tym rejonie pracowało w pogotowiu trzech elektromonterów. Drogą radiową lub telefoniczną przekazywane były do takiego pogotowia energoelektrycznego informacje o awariach, które zdarzały się prawie codziennie. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym. Czasami ubezpieczony jeździł do awarii razem z pozostałą dwójką elektromonterów, np. po wichurze. Do dyspozycji pogotowia było auto do usuwania awarii - Ł.. On nie był wyposażony w urządzenia specjalistyczne. Ubezpieczony wchodził na słupy, które były prostokątne. Ubezpieczony zajmował się przeważnie naprawą linii średniego i niskiego napięcia. Na miejscu łączył zerwane linie za pomocą narzędzi, które miał na wyposażeniu. Ubezpieczony korzystał z ubrań ochronnych, pasów bezpieczeństwa, hełmu. Zawsze jeden z elektromonterów był kierowcą.

Za ten okres ubezpieczony nie otrzymał świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony prace elektromontera opisane powyżej w zakładach pracy jw. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwach (...) i (...) ze słuchanymi w sprawie świadkami J. L. i H. L..

(dowód: zeznania świadków J. L. i H. L. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 1.06.2017r., protokół elektroniczny rozprawy k. 65 a.s., czas nagrania 00:09:28-01:08:21)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 887) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli :

- ukończył wiek 60 lat,
- na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków na dochody budżetu państwa,

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury, a konkretnie czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w spornych okresach zatrudnienia od 15.06.1974r. do 31.05.1975r. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. na stanowisku młodszego elektromontera, od 5.08.1975r. do 31.08.1978r. i od 6.12.1982r. do 3.06.1994r. w Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku elektromontera oraz od 3.11.1978r. do 30.11.1982r. w Zakładzie (...) na stanowisku elektromontera pogotowia energetycznego wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale II załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., tj. prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Powyższe wynika jednoznacznie z zeznań słuchanych w sprawie świadków oraz zeznań ubezpieczonego, które znajdują potwierdzenie w dokumentacji zawartej w aktach osobowych i emerytalnych, gdy pracodawcy – Przedsiębiorstwo (...) i (...) potwierdzili fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach. Fakt, że świadectwo wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) nie zawiera podstawy prawnej, a ze świadectwa z Przedsiębiorstwa (...) wynika stanowisko pracy, które nie jest ujęte w zarządzeniu resortowym, czy wreszcie brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z Zakładu w S., nie pozbawia Sądu możliwości uznania pracy ubezpieczonego za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach, gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało faktyczny charakter pracy ubezpieczonego – pracy przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych. Przy ocenie pracy w warunkach szczególnych podstawowe znaczenie ma rodzaj, charakter faktycznie wykonywanej pracy a nie nazwa zajmowanego stanowiska, co jest ugruntowanym już stanowiskiem orzecznictwa Sądu Najwyższego, które tutaj Sąd w pełni podziela. A nadto, co również jest ugruntowanym stanowiskiem

orzecznictwem, przed Sądem można wykazywać fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi, w tym zeznaniami świadków.

Sąd uznał zeznania słuchanych świadków za wiarygodne, gdyż są one logiczne, spójne, wzajemnie się potwierdzają. Świadkowie - współpracownicy ubezpieczonego potwierdzili rodzaj i wymiar czasu pracy wykonywanej przez ubezpieczonego. Również ubezpieczony szczegółowo opisał jakie czynności wykonywał w spornych okresach pracy. Dodatkowo Sąd miał na uwadze, iż świadkowie, którzy pracowali razem z ubezpieczonym i wykonywali taką samą pracę są uprawnieni do emerytury wcześniejszej.

Wskazać należy, iż do okresu pracy w szczególnych warunkach Sąd zaliczył także okres odbywania zasadniczej służby wojskowej przez ubezpieczonego od 23.04.1976r. do 13.04.1978r., gdy bezpośrednio przed powołaniem do tej służby ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) i bezpośrednio po odbyciu służby wojskowej (13 maja 1978r.) powrócił do pracy w tym samym Zakładzie, na to samo stanowisko i wykonywał taką samą pracę, jak przed powołaniem do służby wojskowej.

Odbywanie zasadniczej służby wojskowej regulowane było przez ustawę z 21.11.1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 827). Zgodnie z treścią art. 108 ust. 1 tej ustawy obowiązującego w okresie od 29.11.1967r. do 31.12.1974r. (w brzmieniu pierwotnym) i po zmianie od 01.01.1975r. (w brzmieniu do 05.08.1979r.) – a zatem w okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej przez odwołującego – okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy.

Na podstawie art. 108 ust. 4 w/w ustawy wydane zostało Rozporządzenie Rady Ministrów z 22.11.1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44, poz. 318). Rozporządzenie to obowiązywało do 31.08.1979r. Zgodnie z §5 ust.1 rozporządzenia żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj. w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

Treść powyższych przepisów wskazuje, że skoro czas odbywania służby wojskowej w warunkach określonych w tych przepisach, wlicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, w tym w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, to okres ten należy zaliczyć do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Do odbywania zasadniczej służby wojskowej należy bowiem stosować przepisy w brzmieniu obowiązującym w okresie jej odbywania.

Takie stanowisko potwierdza Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 09.03.2010r. I UK 333/09 (LEX 585739) oraz w wyroku z dnia 25.02.2010 r. II UK 219/09 (LEX nr 590248), a także uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z 16.10.2013r. sygn.II UZP 6/13 (OSNP 2014/3/42). Przychylił się do tego stanowiska Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 02.04.2015r., III AUa 2325/14, zaś Sąd orzekający prezentowane stanowisko w pełni podziela.

Tym samym ubezpieczony posiada ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Skoro ubezpieczony ukończył 60 lat (...), a na dzień 01.01.1999r. posiada wymagany 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, nadto udowodnił wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, to spełnia on, na podstawie cytowanych na wstępie przepisów, warunki do przyznania prawa do emerytury.

Zgodnie z treścią przepisu art. 100 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd w pkt. 1 wyroku na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od ukończenia 60 lat, gdyż na ten dzień spełnił wszystkie warunki wymagane do nabycia tego prawa.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1800) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt IX U 335 /17

ZARZĄDZENIE

1.odnotować;

2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- organowi rentowemu wraz z aktami rentowymi,

2. kal. 14 dni.

R. dn. 2017-06-14 SSR del.Renata Stańczak